№ 83. Wtorek 11. Kwietnia 1865. Rok wydania 55.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

XV. publiczne losowanie obligacyi lwowskiego funduszu indemnizacyjnego odbędzie się 29. kwietnia 1865. o godzinie 8½ przedpołudniem w lokalu c. k. Namiestnictwa (Dom Głowackiego Nr. 98¾ przy ulicy Łyczakowskiej).

Przeznaczona do wylosowania kwota amortyzacyjna wynosi 354.000 złr. m. k. czyli 371.700 złr. w. a. i będą przypuszczone do losowania wszystkie obligacye wydane do 15. lutego b. r.

Z c. k. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyi.

Lwów, 6. kwietnia 1865.

Na rzecz gr. kat. seminaryum nauczycielskiego we Lwowie ofiarowała gmina miasta Drohobycza z kasy miejskiej jednorazowy datek w kwocie 20 złr. w. a.; na tenże cel w powiecie Bukowskim wpłynęło 35 złr. 30 c. w. a.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3. kwietnia 1865.

C. k. krajowa dyrekcya finansowa we Lwowie nadała prowizorycznie posadę poborcy podatkowego III. klasy pozostającemu w stanie rozporządzalności rogatkowemu poborcy podatku konsumcyjnego Józefowi *Zdrassil*.

Lwów, 27. marca 1865.

Wykaz

prawomocnych wyroków c. k. sądów wojennych w Galicyi i Krakowie zapadłych w miesiącu marcu 1865.

(Ciąg dalszy.)

II. C. k. sąd wojenny w Rzeszowie.

Za zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej.

1. Tadeusz *Neymanowski* z Kwiatonowic, 28 l. stanu wolnego, kasyer prywatny Kanczudze, na 8 tygodni więzienia z wliczeniem 6 tygodniowego aresztu śledczego, w drodze łaski uwolniony. — 2. Józef *Paczka* z Czarny, 27 l. ob. łac. stanu wolnego, wyrobnik, na 1 miesiąc więzienia, w drodze łaski kara zniżona na 8 dni. — 3. Michał *Kociuba* z Rzessienia, 25 l. ob. łac. stanu wolnego, wyrobnik, na 3 miesiące więzienia, w drodze łaski kara zniżona na 2 miesiące więzienia. – 4. Józef *Jurkiewicz* vel *Migowas* z Przeworska, 35 l. ob. łac., stanu wolnego, wyrobnik, na 2 miesiące więzienia, w drodze łaski kara zniżona na 1 miesiąc. — 5. Jakób *Łuszczak* fałszywie Jan *Drzałowski* z Jastrzębca, 24 l. ob. łac., stanu wolnego, parobek, obciążony zbrodnią kradzieży i przekroczeniem przeciw zarządzeniom publicznym, na 3 miesiące więzienia; co do zbrodni kradzieży znacznie poszlakowany, uwolniony z braku dowodów.

Za przekroczenie obwieszczenia z 28. lutego 1864.

6. Franciszek *Nagaj* z Godowy, 38 l. ob. łac., żonaty, kmieć, na 4 dni aresztu w sztokhauzie. — 7. Krzysztof *Lubacz* z Trzesówki, 70 l. obrządku łaciń., żonaty, na 8 dni aresztu w sztokhauzie w drodze łaski kara zniżona na 4 d. aresztu w sztokhauzie.— 7. Wojciech *Turkoss* z Przyłęgu, 25 l. ob. łac., stanu wolnego, syn kmiecia, na 4 dni aresztu w sztokhauzie. — 9. Józef *Jurek* z Antoniowa, 29 l. ob. łac., żonaty, szewc, na 8 dni więzienia. — 10. Maciej *Lechowicz* z Niecieczy, 25 l. ob. łac., stanu wolnego, syn kmiecia, na 4 dni aresztu w sztokhauzie. — 11. Kazimierz *Tracz* z Miechocina, 20 l. ob. łac., stanu wolnego, stolarz w Dzikowie i 12. Józef *Strzępek* z Grodziska, 65 l. ob. łac., żonaty, kmieć w Tropiu, każdy na 8 dni aresztu w sztokhauzie. — 13. Józef *Nowicki* z Tropia, 23 l. ob. łac., żonaty, wyrobnik, na 4 dni aresztu w sztokhauzie. — 14. Karol *Wołosz* z Krządki, 78 l. ob. łac., żonaty kmieć, na 3 dni aresztu w sztokhauzie. — 15. Michał *Wołosz* z Krządki, 25 l., żonaty, kmieć, na 4 dni aresztu w sztokhauzie. — 16. Jan *Maciąg* z Jamnicy, 28 l. ob. łac., żonaty, wyrobnik — 17. Józef *Maciąg* z Jamnicy, 22 l. ob. łac. stanu wolnego, urlopnik 40 pułku piechoty br. Rossbacha i 18. Marcin *Sudot* z Starego Nartu, 36 l. obrząd. łac., żonaty, dozorca agronomiczny w Charzewicach, każdy na 8 dni aresztu w sztokhauzie. — 19. Maciej *Pat* z Nowego Nartu, 32 l. ewanielik, żonaty, kowal, na 4 dni aresztu w sztokhauzie.

Z c. k. sądu wojennego we Tarnowie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ministeryum sprawiedliwości nadało opróżnione przy lwowskim sądzie krajowym posady radzców sądu krajowego: radzcy finansowemu prokuratoryi finansowej we Lwowie Drowi Kornelowi *Tarnawskiemu*, pozostającemu w stanie rozporządzalności radzcy sądu krajowego Maurycemu *Hörmann Wüllerstorf* i *Urbair*, radzcy sądu obwodowego w Przemyślu Konstantemu *Habdank Chaleckiemu*, radzcy sądu obwodowego w Stanisławowie Felixowi *Nowakowi*, i pozostającemu w stanie rozporządzalności radzcy sądu obwodowego Antoniemu *Bechel Bechelsheim*.

Ministeryum sprawiedliwości mianowało radzcę sądu obwodowego w Rzeszowie Alexandra *Kaweckiego*, radzcą sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Nowym Sączu.

Ministeryum handlu i rolnictwa zatwierdziło ponowny wybór Mayera *Kallira* na prezydenta, a Henryka *Platzera* na wiceprezydenta izby handlowo przemysłowej w Brodach.

Dnia 15. kwietnia b. r. o godzinie 10tej przedpołudniem odbędzie się w przeznaczonym na losowania domu bankowym przy ulicy Singera, 5 losowanie pożyczki loteryjnej z r. 1864 i będzie wyciągnięta planem oznaczona liczba seryi i numerów wygrywających obligacyi w tych seryach zawartych.

Zaraz potem stosownie do postanowień ugody między austryacką administracyą państwa a towarzystwem krakowskiej górno-szląskiej kolei żelaznej z 30. kwietnia 1850, odbędzie się 15. losowanie obligacyi wydanych za akcye pierwotne krakowsko górno-szląskiej kolei żelaznej i 16. losowanie akcyi z prawem pierwszeństwa tejże kolei.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Lwów, 11. kwietnia.

Podpisanie traktatu handlowego z Austryą doznało zwłoki dlatego, ponieważ niektóre rządy chcą przedłożyć wprzódy projekt swoim stanom. Zwłoka ta jest godną pożałowania już dla tego samego, ponieważ podług artykułu 25. projektu powinien traktat z dniem 1. lipca r. b. wejść w moc obowiązującą w miejsce traktatu z 19. lutego 1853. Czas trwania jego postawiony jest do 31. grudnia 1877. Obie strony zastrzegły sobie w tym artykule, wejść w układy względem dalszych ułatwień obrotu, względem zbliżenia ile możności obustronnych taryf celnych, a nakoniec co do kwestyi powszechnego niemieckiego zjednoczenia celnego, jeżliby jedna ze stron kontraktujących wniosła w tym względzie swoje propozycye. Uznano jednak wyraźnie, że autonomia każdej ze stron kontraktujących co do ułożenia swego prawodawstwa celnego i handlowego nie ma być przeto wcale ograniczona.

Stowarzyszenie ku popieraniu interesów niemieckich w *W. Księstwie Poznańskiem* podało adres do Króla pruskiego z prośbą, ażeby dozwolił mu *obchodzić uroczyście rocznicę połączenia W. Księstwa Poznańskiego z Prusami.* Król jednak odpowiedział na ten adres *odmownie.*

Przesilenie ministeryalne w Paryżu nie skończyło się jeszcze. W tej chwili idzie głównie o tekę ministerstwa spraw zagranicznych. Panowie *Thouvenel* i *Benedetti* zostali powołani do Paryża i mieli już audyencyę u Cesarza. Utrzymują, że jeden lub drugi przeznaczony jest zastąpić pana Drouyn de Lhuys. Ale na kogokolwiek padnie wybór, to pewna, że zmiana ministeryalna nie pociągnie za sobą zmiany we włoskiej polityce Francyi. Osobiste sympatye lub antypatye pojedyńczych członków gabinetu nie mają tu żadnego znaczenia. Cesarz chce zjednoczenia Włoch, ale chce też zarazem niezawisłości Papiestwa, a mianowicie teraz na podstawie konwencyi wrześniowej. Czy zatem p. Drouyn de Lhuys pozostanie na czele tego ministerstwa, czy też zajmie miejsce jego Thouvenel lub Benedetti, to pewno, że każdy z nich będzie starać się o ścisłe przeprowadzenie konwencyi wrześniowej.

Na odbytem dnia 5. b. m. *posiedzeniu francuzkiego ciała prawodawczego* wniesioną została poprawka do adresu, żądająca, ażeby prawo ojców familii co do rozrządzania swoją spuścizną, zostało rozszerzone. Mowcy rządowi zbijali ją jednakże i w końcu odrzuciła ją izba 199 głosami przeciw 42. *Jules Favres* proponował na tem samem posiedzeniu zniesienie prawnej stopy procentowej i przywileju machlerstwa. Gdy jednak komisarz rządowy p. *Forcade de la Roquette* oświadczył, że rząd wniesie w tym względzie dwa projekta ustaw, przyjęty został odnośny paragraf adresu. Posiedzenie zakończyło się początkiem mowy *Simona* za wybieraniem merów przez municypalności lub przynajmniej z ich łona. Żądanie to jest tylko częścią opozycyjnej poprawki, która domaga się podobnej reformy także co do wyboru prezydującego w radach jeneralnych, a nadto dla Paryża i Lugdunu żąda przysłużającego najmniejszym nawet wsiom francuzkim prawa, by mogły same wy-

bierać swoje rady municypalne. O tych punktach będzie jednak przemawiać jeszcze dwóch innych mowców. Na posiedzeniu z 6go b. m. ukończył Simon swoją mowę przy hucznych oklaskach. Po nim mówił *Picard* o prefekcie Sekwany i przeciw niemu, ganił wysokie opłaty miejskie i sądził, że znaczne pieniądze wydane na urządzenie nowych ulic i bolwarów, mogły być z większym pożytkiem użyte na cele rolnictwa.

Kardynał *Bonnechose* z Rouen, który przez wiele lat przebywał w Rzymie i posiada szczególne zaufanie Cesarza Napoleona, jest od kilku dni nadzwyczajnie czynnym w Tuileryach. Dnia 3. b. m. miał konferencyę z Cesarzem w obecności rzymskiego prałata, który nie należy do nuncyatury i w ogóle nigdzie nie był przedstawiany. W kołach dworskich mówią o ważnych układach. Łatwo być może, że ów prałat rzymski, jako bezimienny dyplomata papieski, i kardynał Bonnechose otrzymali od Papieża taką samą misyę, z jaką książę *Persigny* udał się do Rzymu.

Z Rzymu donoszą, że p. *Persigny* będzie miał audyencyę u Papieża. Przed kilkoma dniami był on proszony na konferencyę z ośmioma kardynałami. Pokazuje się więc, że fałszywie twierdziły dzienniki francuzkie, jakoby Książę nie miał żadnej misyi urzędowej. Teraz zapewniają nawet doniesienia paryzkie, że aż do ukończenia tej misyi zostało tymczasowo odroczonem przesilenie gabinetu francuzkiego, i dopiero w takim razie, jeżliby ta misya nie odniosła pożądanego skutku, ma p. *Thouvenel* objąć tekę ministerstwa spraw zagranicznych.

Jenerał *Trepow* powrócił z Petersburga do Warszawy. Dalsze istnienie urzędu jenerał - policmajstra i połączonych z nim urzędów zostało bez względu na to, czy stan oblężenia będzie zniesiony czy nie, zatwierdzone przez Cesarza na dalsze trzy lata. Sądzą jednak powszechnie, że stan wojenny będzie już wkrótce zniesiony, gdyż jenerał Trepow przedstawiał zapewnie potrzebę jego tylko na tak długo, jak tego wymagało dalsze istnienie jego urzędu. Natomiast nie potwierdzają się pogłoski o dymisyi *Czerkaskiego* przynajmniej o tyle, iż nie została ona jeszcze urzędownie ogłoszona. Zdaje się, że w Petersburgu pomimo licznych przeciw niemu podniesionych zarzutów nie uznano za rzecz stosowną usunąć tak bez ogródki tego posiadającego wielki wpływ męża. Zresztą ma książę Czerkaski myśleć sam o żądaniu swojej dymisyi, ponieważ odrzucone zostało żądanie jego względem wcielenia policyi do ministerstwa spraw wewnętrznych, którego dyrektorem jest książę.

Monarchia Austryacka.

△ **Wiedeń**, 8. kwietnia. *(Projekt do prawa specyalnego o dalszej kontynuacyi praw wydziału reformy podatkowej.)* Powiedzieliśmy już w czasie właściwym, iż wysadzenie nieustającego wydziału reformy podatkowej uważamy jako jedyną drogę praktyczną do celu doprowadzić mogącą i nie tailiśmy życzenia, ażeby pierwsza kadencya rady państwa, tej korporacyi konstytucyjnej, która z ustawy lutowej powstała, nie przeszła bez zostawienia po sobie tak wielkiej i tak ważnej pracy, jak reforma podatków w Austryi. Z tych to powodów wydział reformy podatków wniósł projekt do prawa względem dalszego trwania prac jego nawet po zamknięciu obecnej kadencyi rady państwa, wniosek zaś swój ugruntował na powodach tak silnych, iż wydziałowi bardzo na tem zależy, ażeby ważne i wielkie dzieło, które rozpoczął, doprowadził do szczęśliwego załatwienia na drodze konstytucyjnej. Z załączonej relacyi wykazuje się, iż rozległość i znaczenie projektu rządowego względem reformy podatków w Austryi, trudność przedmiotu, który wymaga gruntownego zbadania i dokładnej rozwagi, doprowadziły do przekonania, że wydział wysadzony do zgłębienia projektu reformy podatków i zdania o nim relacyi, pomimo najsilniejszej pracy i pilności nie jest jednak w stanie wywiązać się z zadania swego podczas obecnej kadencyi rady państwa, a gdyby to nawet nastąpić mogło, nie wystarczyłoby czasu do przeprowadzenia przedmiotu tego przez rozprawy izby deputowanych i izby panów. Według dotychczasowego zwyczaju w parlamencie czynność wydziałów ograniczona jest trwaniem kadencyi, a izba w przyszłej kadencyi zebrana nie jest powołana do słuchania relacyi wydziałów przeszłej kadencyi i stanowienia o nich. Tym zaś sposobem prace wydziału reformy podatków, tak mozolne i skrzętne zostałyby bez żadnego skutku i byłyby tylko materyałem do dowolnego użytku dla innego wydziału. Zważyć zaś jeszcze trzeba, iż cała sprawa reformy podatkowej musiałaby w przyszłej kadencyi przejść przez wszystkie stadia złożenia projektu, rozbioru przygotowawczego w wydziale, następnie zaś rozbioru w komplecie izby deputowanych, te same zaś stadia przejśćby musiała w izbie panów, a w takim razie zachodzą słuszne obawy, iż ważna ta sprawa nie zostałaby załatwiona a możeby i przyszła kadencya pod tym względem przeszła znow bez wydania owocu. Że zaś w roku 1867 kończy się pierwsza peryoda legislacyjna rady państwa, przeto musianoby się cieszyć nadzieją, iż dopiero poźniejszej kadencyi udałoby się przeprowadzić sprawę reformy podatkowej. Te to powody skłoniły wydział, który szczerze pragnie reformy podatkowej i gorliwie około niej pracować chce do złożenia projektu do prawa, dozwalającego wydziałowi kontynuować prace swoje po zamknięciu kadencyi. Tym zaś sposobem przyszła kadencya rady państwa nie tylko będzie mogła korzystać z prac wydziału, nadto zapewnione jest przeprowadzenie prawa o reformie podatków, która nie tylko odpowiada interesom ludności całego państwa, ale zarazem i interesom rady państwa i rządu.

Wiedeń, 9. kwietnia. *(Wiadomości bieżące.)* Przedwczoraj objął nowy poseł hanowerski jenerał baron *Kuesebek* zarząd poselstwa. — Wczoraj w południe odjechał baron *Stockhausen* do Berlina; jego familia pozostanie w Wiedniu do czerwca. — Fzm. książę *Fryderyk Liechtenstein* przybędzie dziś wieczorem z Temeszwaru na pogrzeb ś. p. księcia Karola Liechtensteina. — Książę Alfred *Windischgrätz* przybył tu wczoraj zrana ze Sztuttgardy.

(Oszczędność w administracyi.) *Bothschafter* donosi: Wszystkie ministerstwa zajmują się teraz bez przestanku zmniejszaniem teraźniejszego stanu urzędników wszystkich branż, by oszczędzić cokolwiek z rubryk wydatków: „Płace i dodatki na pomieszkania.“ Naczelnicy rozmaitych władz i urzędów otrzymały przeto nanowo zlecenie, ażeby wszystkie nieuzasadnione przepisami pisaniny zostały uchylone, i ażeby urzędnicy podług indywidualnych swoich zdolności stosownie byli używani. Urzędnicy czynni, którzy podług dotychczasowych spostrzeżeń przez dłuższy już czas bądź dla słabości, bądź dla ułomności fizycznych lub ubytku sił nie odpowiadają wymaganiom swojego służbowego stanowiska, mają być podług przepisanej normy traktowani, a opróżnione przeto posady mają być tylko w miarę najściślejszej potrzeby obsadzane całkiem zdolnymi urzędnikami. Także w łonie ministerstwa wojny obraduje teraz pod prezydencyą fml. *Mertensa* komisya, która ma obmyśleć, w jaki sposób mają być na przyszłość uskutecznione liwerunki dla armii, by oszczędzić przytem jak najwięcej. Do tej komisyi zaproszeni zostali ludzie fachowi, a ze strony wiedeńskiej izby handlowej i przemysłowej radzcy izby *Regenhast*, *Frankl* i *Pollak*.

(Inskrybcya i konskrybcya morska.) Wisząca od dawniejszego czasu kwestya o zaprowadzeniu inskrybcyi morskiej w prowincyach wybrzeża austryackiego rozwiązana została najwyższem postanowieniem, według którego zaprowadzenie tego urządzenia na wybrzeżach austryackich uznane zostało jako niewłaściwe i nie na czasie będące.

Zrazu myślano o jednoczesnem zaprowadzeniu prawa o inskrybcyi i prawa o konskrybcyi. Konskrybcya miała być celem, a inskrybcya środkiem do celu doprowadzającym. Ludność jednak nadbrzeżna według patentu o uzupełnieniu wojska z roku 1858 poddana jest tym samym przepisom, co inni obywatele państwa pod względem obowiązku służby wojskowej, zbytecznem zaś jest udzielenie jej przywileju, iż do służby wojskowej jedynie na przypadek wojny obowiązana być ma, zwłaszcza iż według obowiązujących przepisów, marynarze i rzemieślnicy okrętowi według możności, patentowani zaś kapitanowie okrętowi i sternicy, oraz i prawie wszyscy rekruci z Dalmacyi wyłącznie w marynarce wojennej użyci być mają, nadto przywilej takowy nie byłby bez szkody dla innych gałęzi przemysłu, których wykonanie także z niebezpieczeństwem życia jest połączone, przywilej więc takowy okazuje się jako szkodliwy i doprowadzony być nie powinien.

Jeżeli zaś z tych powodów i z wielu innych idea konskrybcyi morskiej nie może być utrzymana, to i za zaprowadzeniem inskrybcyi morskiej przemawiać nie można. Bo ludność wybrzeża chętnieby ponosiła ciężary prawa o spisie morskim, w obec korzyści, jakich spodziewać się mogła po prawie konskrybcyi morskiej, (wyłączne użycie marynarzy na flocie wojennej, stała kapitulacya na lat 3 i t. p.), bez tych jednak korzyści inskrybcya wzbudziłaby tylko niechęć marynarzy naprzeciw ograniczeniom, koniecznością nie nakazanym, stałaby się powodem do dezercyi masami, utrudniającej niezmiernie zaopatrzenie w ludzi floty wojennej i handlowej.

Przyszłość zaś dopiero rozstrzygnie, czyli myśl zaprowadzenia inskrybcyi morskiej w Austryi na zawsze zaniechana być ma. Chwila obecna nie zdaje się właściwą do bliższego rozbioru tego przedmiotu. Nawet we Francyi, w tej prawdziwej kolebce inskrybcyi morskiej spostrzedz można coraz bardziej wzrastającą niechęć do tego urządzenia. Wykluwa się tam przekonanie, że inskrybcya morska, przez ostre swe zasady i regulamina przeszkadza rozwojowi marynarki handlowej francuzkiej, że wymaga koniecznej reformy, którą też właśnie teraz się zajmują.

Włochy.

Florencya, 4. kwietnia. *(Różne wiadomości.)* Oczekują tu z niecierpliwością powrotu Króla Wiktora Emanuela do nowej stolicy państwa, to tylko bowiem mogłoby usunąć wątpliwości ludności tutejszej względem istotnego przeniesienia stolicy. Powrót Króla jeszcze jest jednak nie pewny z powodu obecnego położenia całego ministeryum. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, że zupełna zmiana ministeryum jest tylko kwestyą czasu, mianowicie zaś że jenerał Lamarmora wzdycha do objęcia na powrót komendy w Neapolu. Zrazu myślano o zmianie ministeryum, które w przyszłości złożone być ma z elementów nie wyłącznie piemonckich, dopiero po przeniesieniu stolicy nastąpi. Lecz municypaliści turyńscy w parlamencie, a mianowicie znany adwokat Boggio, rządowi w kwestyi finansowej tak bardzo dopiekli, że prezes rady ministrów i minister finansów stawili kwestyę gabinetową, z której koniecznie kryzis ministeryalna wyniknąć musi. Zmiana zaś ministeryum odwlekłaby przesiedlenie na czas długi, a nawet kto wie, czyby takowe bez popularności Lamarmory przeprowadzone być mogło. W tem leży klucz całej obecnej sytuacyi.

W zmarłym jenerale Manfredzie Tanti armia utraciła najlepszego wodza, Król utracił jednego z najlepszych swych osobistych przyjaciół, a Włochy w ogóle jednego z najlepszych patryotów.

Dania.

(Skutki przesilenia ministeryalnego.) Przesilenie ministeryalne w Kopenhadze skończyło się wreszcie, a rezultatem jego jest odrodzenie się dawnego ministerstwa z wyjątkiem tylko ministra sprawiedliwości. Gdy interpelacya w Landsthingu na dniu 27go z. m. względem mniemanego zamiaru ministra sprzedawania urzędów dość wyraźnie okazała niepopularność tego męża stanu, i gdy panu *Heltzen* nie powiodło się dowieść swojej niewinności, podali się nazajutrz pp. Bluhme, Tillisch, Dawid, Quaade i Lütken do dymisyi. Pan Heltzen jednak i minister wojny Hansen nie poszli za ich przykładem, lecz pozostali na swoich urzędach, a gdy minister sprawiedliwości nie uznawał mimo potrzeby ustąpienia swego, kazał mu Król doręczyć dymisyę na dniu 30. z. m. W tym samym czasie oznajmiono urzędownie, że Król nie przyjął prośby o dymisyę pięciu wyż wspomnionych ministrów, i że przeto ci wraz z ministrem wojny pozostają i nadal u steru rządu. Mimo to jednak ma ustąpienie pana Heltzena wielkie znaczenie polityczne, gdyż reprezentował on postępową reakcyę i uchodził powszechnie za „męża czynu", który dla osiągnięcia swoich celów politycznych niebyłby się wahał użyć najenergiczniejszych nawet środków. Jako mniemanego następcę jego wymieniają tajnego radzcę Braestrupa.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 3. kwietnia. *(Różne wiadomości.)* W przeszły piątek wszyscy konzulowie mocarstw gwarantujących udali się in corpore do Księcia Kuzy dla odczytania mu identycznej noty swych rządów, która orzeka, iż traktaty między Wysoką Portą a mocarstwami zawarte, znajdują zupełne zastósowanie do Księstw Naddunajskich. Dawniej konzulowie mieli przystęp do Księcia bez żadnej trudności, w przeszłym zaś roku Książę Kuza taką zaprowadził etykietę, iż reprezentanci mocarstw, jeżeli z nim widzieć się chcą, prosić muszą o audyencyę przez ministra spraw zewnętrznych. Tym razem konzulowie przed domem hospodara przyjmowani byli przez prefekta policyi w Bukareszcie w pełnym uniformie. Na schodach przyjmował ich adjutant Księcia Kuzy, przy wstępie do pokoju drugi adjutant poprowadził ich do żółtej sali, gdzie oczekiwał ich Książę Kuza w wielkim uniformie, otoczony ministrami. W obec tak licznego towarzystwa dziekan ciała konsularnego, jeneralny konzul austryacki baron Eder, odczytał notę, na co Książę odpowiedział: „pozwólcie Panowie ażebym z mej strony przez ministra spraw zewnętrznych odczytać kazał artykuł konwencyi paryzkiej." Pan Balanesco odczytał artykuł konwencyi, według którego kapitulacye zawarte między portą otomańską a mocarstwami o tyle tylko odnosić się mają do Księstw Naddunajskich, o ile nie naruszają autonomii krajom tym przyznanej. Książę Kuza dodał, iż teraz oczekuje od mocarstw wyjaśnienia co do pojęcia tego artykułu. Starać się zaś będzie, ażeby obcokrajowi jak dotąd traktowani byli według słuszności i sprawiedliwości, nie na zasadzie wolności, które im kapitulacye gwarantują, lecz na zasadzie prawa narodów, według którego traktowani są w innych krajach europejskich. Ciekawa teraz rzecz, czy mocarstwa przyznają Księstwu autonomię w tak rozległem znaczeniu. Sądzą tu powszechnie, że książę Kuza nie byłby mówił tak stanowczo, gdyby nie był pewny poparcia gabinetu tuilleryjskiego, chociaż to Francya kwestyę obecną i noty identyczne wywołała. Zawsze jednak książę Kuza wiele ryzykuje; bo chociaż być może, iż Francya pragnie wywołać zawikłania na wschodzie, nie pewna to jednak rzecz, czyli one wypadną w jego interesie, może się bowiem wydarzyć, iż Księstwa i korona książęca służyłyby jako ekwiwalent w niektórych ewentualnościach. Ekwiwalent zaś, do którego dziś nad Sekwaną żadnego prawa nie mają, musiałby dopiero powstać w skutek zawikłań. Nateraz książę Kuza wyjazdem swym do Moldawii na kilka tygodni wszystko do poźniejszego czasu odroczył.

Kronika.

(Wykłady popularne dla przemysłowców.) W niedzielę po południu zakończony został szereg wykładów popularnych dla rzemieślników i przemysłowców. Sala ratuszowa wraz z galeryami przepełniona była słuchaczami. Jego Excelencya c. k. Namiestnik, reprezentanci Wydziału krajowego, wyżsi c. k. urzędnicy i inne znakomite osoby zaszczycili zgromadzenie swoją obecnością. W pierwszej godzinie p. Płachetko skreślił treściwie historyę rozwoju przemysłowości wyliczając wybitniejsze epoki dziejów pod względem postępu nauk przyrodniczych i zastosowania ich do przemysłu. W godzinie drugiej profesor Dr. Strzelecki miał rzecz o własnościach światła elektrycznego przyczem za pomocą przyrządów okazywał zjawiska tego światła nadzwyczajnie zajmujące i dotąd we Lwowie niewidziane. Po skończonym wykładzie profesor Dr. Strzelecki żegnając zgromadzenie wyraził podziękowanie Jego Excelencyi panu Namiestnikowi za udzielenie zezwolenia na wykłady popularne, następnie podziękował p. Reisingerowi dyrektorowi tutejszej akademii technicznej za gorliwość i poświęcenie z jakim nietylko przewodniczył ale czynnie dopomagał w dopięciu pożytecznego celu; podziękował przełożonym tutejszego stowarzyszenia wzajemnej pomocy rzemieślników za poruszenie pierwszej myśli do tych wykładów. Wyraził w końcu wdzięczne uznanie pilności z jaką nasza klasa rękodzielnicza dla rozszerzenia swojej wiedzy na te wykłady uczęszczała i zapowiedział na jesień przyszłą dalszy szereg podobnych wykładów. Przemowę prof. Strzeleckiego przyjęto żywemi oklaskami. — Przytem donosimy naszym czytelnikom, że na wielostronne żądanie wykształceńszej klasy publiczności, a szczególnie dla dam, które dla braku miejsca nie mogły być na wykładzie niedzielnem pana profesora Strzeleckiego o świetle elektrycznem, przychylił się pan Strzelecki z wszelką gotowością na powtórny wykład na korzyść funduszu ku wspieraniu wdów i sierot po członkach Stowarzyszenia wzajemnej pomocy samodzielnych rękodzielników, który odbędzie się *jutro dnia 12. kwietnia w sali radnej miasta Lwowa o godz. 6. wieczór.*

Biletów na ten wykład nabyć można w sklepie blacharskim p. Feliksa Piątkowskiego przy ulicy Nowej i w dzień wykładu przy wstępie do sali. Ceny następujące: krzesło numerowane 1 zł., wstęp do sali 50 c., galerya 30 c.

(Rozporządzenie.) „Słowo" donosi, że Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy pod d. 13. grudnia 1864 l. 30.326 zawiadomił gr. kt. konsystorz metropolitalny, że wszystkim krajowym sądom przypomniano rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 25. stycznia 1849, aby Rusini nie byli powoływani do sądów w gr. kat. dnie świąteczne. Konsystorz metropolitalny Lwowski zawiadomił o tem całą dyecezyę zapomocą okólnika.

(Wezbranie wód.) Donoszą nam z Przemyśla:

Z powodu wczesnej wiosny i zmiennego stanu powietrza w b. m. woda na Sanie podniosła się w ciągu d. 4. i w nocy d. 5. na 11 stóp nie unosząc lodów nagromadzonych koło mostu.

W Radymnie lody przeszły po za most d. 4. b. m. przy wzniesieniu się wody na 12 stóp.

Lód na Sanie znajduje się więc jeszcze tylko przed i za mostem w Przemyślu od Konkowiec do Boszkowiczek odległych od siebie na 3 mile.

Dnia 3. b. m. strumień Wisznia wystąpił w kilku miejscach na gościniec Jaworowski, już jednak woda opada i niebezpieczeństwo minęło.

Lody na Wiarze ruszyły dn. 3go b. m., przy wzniesieniu się wody na 8 stóp.

(Nieszczęsny wypadek.) W Ladzinie w obw. sanockim znaleziono dnia 29. z. m. na gościńcu człowieka umierającego, który też wkrótce potem wyzionął ducha. Był to Szymon Nadziak włościanin z Wróblika szlacheckiego, który przyjąwszy robotę w Haczowie u kmiecia N. W. tamże zachorował. Aby się go pozbyć N. W. jadąc na targ do sąsiedniego miasteczka wziął go z sobą i chorego porzucił na drodze.

(Pojedynek.) Dnia 2. b. m. o godzinie 6tej z rana odbył się w lasku bulońskim pod Paryżem pojedynek na pistolety między majorem angielskim B. Benjaminem i Polakiem Potrowskim. Ostatni otrzymał postrzał w piersi, jest jednak nadzieja, że powróci do zdrowia. Powód pojedynku był następujący: Dnia 1. b. m. towarzystwo zebrane w „Café Napolitain" na bulwarach kapucyńskich rozmawiało po angielsku. Oficerowie którzy służyli z majorem Benjaminem w armii chińskiej wyrażali się za ostro o Mierosławskim. Obok siedzący Potrowski, przyjaciel tegoż, który umie po angielsku, nazwał majora Benjamina kłamcą. Anglik wyzwał go, i pojedynek przyszedł nazajutrz do skutku, poczem major Benjamin natychmiast opuścił Paryż.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zaleszczyki, 4. kwietnia. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. na targach w obwodzie Czortkowskim były następujące:

	Miejsce targu:											
	Budzanów		Czortków		Jazłowiec		Kopyczyńce		Mielnica		Zaleszczyki	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	.	2	77	2	75	1	80	2	15	2	50
„ żyta . . .	1	20	2	5	1	75	1	37	1	55	1	75
„ jęczmienia .	1	.	1	40	1	40	1	10	1	50	1	50
„ owsa . . .	.	50	1	.	.	85	.	60	1	5	.	80
„ hreczki . .	1	30	1	95	1	50	1	44	1	30	1	20
„ kukurudzy .	2	40	2	22	2	50	2	.	2	15	1	10
„ ziemniaków .	1	.	.	85	.	90	.	70	1	.	1	50
Cetnar siana . . .	1	30	1	30	1	80	1	30	1	70	1	50
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	20	.	.	.	40	.	40	.
Sąg drzewa twardego	6	50	8	40	6	50	8	.	10	.	7	.
„ „ miękkiego	6	.	7	40	5	.	7	.	7	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	9	.	9	.	10	.	10	.	9	.	8
Mas okowity . . .	.	42	.	40	.	40	.	41	.	36	.	40

Ostatnia poczta.

Odnośny protest rządu austryackiego jest podług *N. Fr. P.* następującej osnowy: „Gabinet austryacki ubolewa, że kilkakrotnie już zmuszony jest przypominać król. pruskiemu rządowi charakter ścisłej wspólności posiadania Księstw i oświadczać, że jest stanowczo zdecydowany niedopuszczać żadnej zgoła zmiany w interesie tego stanu posiadłości. Gdy jednak rząd król. pruski sam kilkakrotnie uznał, że każdy z obudwu współposiadaczy zawisł od drugiego, i przeto jednostronnie niemoże nic zarządzać lub zmieniać we wspólnej posiadłości, tedy łatwo pojąć, że oświadczenie barona Roon musiało wywołać wielkie zadziwienie. Poseł cesarski otrzymał przeto zlecenie upraszać poufnie król. pruskiego prezydenta ministrów, ażeby wyjaśnił mu dążność tego zadziwiającego oświad-

czenia, jakie król. minister wojny i marynarki złożył w obec izby, zarazem zaś przedstawić już teraz, że krok ten jest zdolny obałamucić opinię publiczną, i założyć protest przeciw niemu." — Na to zastrzegł sobie p. Bismark odpowiedź na poźniej.

P r a g a, 9. kwietnia. Niebezpieczeństwo wylewu ponowiło się, stan wody Mołdawy dochodzi 109 cali nad stan normalny. W ulicach pływają łodzie.

K i e l, 9. kwietnia. Z rozporządzenia pana Zedlitza kazano księgarzom usunąć z wystaw portret Księcia Augustenburgskiego.— *Kreuzztg.* donosi, że zatoka Kielu ma być już stanowczo przeznaczona na główną stacyę marynarki pruskiej, ale Austrya założyła protest przeciw takiemu dowolnemu rozporządzeniu.

M n i c h ó w, 9. kwietnia. Król postanowił przedłożyć izbie projekt ustawy względem wydania powszechnej amnestyi.

P a r y ż, 9. kwietnia. Oczekują tu powrotu Bazaina z częścią armii z Mexyku. Thouvenel odjechał. Dzienniki rozprawiają o doniosłości głosowania w F r a n k f u r c i e.

P a r y ż, 9. kwietnia. Wybór Cesarza pod względem kandydata do prezydentury ciała prawodawczego chwieje się między panami Baroche i Magne. Nie pana *Fleury*, lecz marszałka *Niela* wymieniają jako przyszłego ministra wojny. Prefekt policyi Boitelle podał się do dymisyi.

B r u x e l a, 8. kwietnia. Między deputowanym Delant i ministrem wojny Chasalem odbył się dziś pojedynek na pistolety. Minister został lekko draśnięty kulą w prawy bok.

T u r y n, 8. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przyjęty został artykuł 1. ustawy o kolejach żelaznych z niektóremi zmianami co do połączenia toskańsko-rzymskiej kolei. Obrady odroczono aż do zbadania protestu przeciw sprzedaży kolei żelaznej, którą zagwarantowaną została pożyczka zaciągnięta w domu bankowym Hambro. Sprawozdanie pożyczki zostało przedłożone izbie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. kwietnia.

Hotel Europejski: PP. Englisch Karol c. k. radzca i dyrektor policyi, z Krakowa.

Hotel angielski: Kopystyński L., z Grabownicy.

Hotel Langa: Juhusz J. c. k. porucz., z Welsa.

Zajazd Kuhna: Kalitowski A. c. k. przełożony obwod., z Żółkwi.

Hotel krakowski: Witosławski B., z Wojciechowiec.

Pod tygrysa: Falkowski M., z Głuchowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. kwietnia.

PP. Dylewski M , do Rolowa. — Frank Ferd , do Nachaczowa. — Smoliński F., do Nowikowa. — Wiśniewski H., do Dobrzan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. kwietnia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	328.73	+ 4.8	78.1	poł.-wschod. sł.	jasno
2. god. po poł.	328.05	+ 12.7	55.6	wschodni „	pochmurno
10. god. wiecz.	327.08	+ 7.0	81.9	„ „	„

Kurs Lwowski.

Dnia 10. kwietnia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	13	5	19
Dukat cesarski	„ „	5	15	5	22
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	81	8	98
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	69	1	73
„ papierowy rosyjski	„ „	1	44	1	46
Talar pruski	„ „	1	61	1	63
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	69	55	70	55
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	73	18	74	15
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	79	74	58
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	76	28	77	12
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	212	83	215	17

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. kwietnia.	złr.	kr.
5% Metaliki	71	60
5% pożyczka narodowa	76	65
Losy z 1860 roku	93	65
Akcye banku wiedeńskiego	795	—
„ „ kredytowego	182	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	109	80
Srebro	107	—
Dukat pojedyńczy	5	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. kwietnia

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.—	67 20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.—	98 25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	76 70	76.90
od kwiet. do paźd. po 5%	76.70	76.90
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	81.10	81.30
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.20	71 30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.40	71.50
dtto. po 4½%	63.10	63.30
dtto. „ 4%	56.20	56.40
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ 2½%	35.—	37.—
dtto. „ 1%	14.10	14.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	161.75	162.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	157.—	158.—
Przez. do wyl. z r. 1854	88.25	88.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	94.—	94.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96.90	97.10
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	89 40	89.50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.75	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	67.50
„ „ „ 4½%	62.50	63.—
„ „ „ 4%	55.50	56.—
„ „ „ 3½%	48.—	48.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	57.—	58.—
„ „ „ 2¼%	51.—	52.—
„ „ „ 2%	45.50	46.—
„ „ „ 1¾%	40.—	40.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ „ „ 4½%	67.25	67.75
„ „ „ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.75	89.25
Wyż. Aust.	88.—	88.50
Salcburg	91.—	92.—
Czech	92.—	93.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	90.—	91.—
Styryi	89.—	90.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	74 40	74.80
Banatu Tem.	72.75	73 25
Kroacyi i Slawonii	75.—	76.—
Galicyi	73.75	74 50
Siedmiogrodu	70.25	70 75
Bukowina	70.25	71 —
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.—	71 50
Banat Temesz.	70.70	70.80
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.—	94.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ „ „ 4%	57.—	57.50
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ „ „ 3%	57.—	57.50
„ „ „ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ „ „ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	27.50
„ 2½% „ 100 „	—.—	23.—
„ 2¼% „ 100 „	—.—	20.50
„ 2% „ 100 „	—.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	—.—	16.25

3. Akcye.

(Za sztuke.)	pien.	towar.
Banku narodowego	794.—	795 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	182.90	183 10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	577.—	579 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	85.75	86.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1803.—	1805 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	192.50	192.70
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	240 —	242.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	135.—	135.50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	214.25	214.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	57.—	58.-
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	164.50	165.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	123 50	123 75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	——	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	705.—	710.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	258.—	260 —
Kol. Bern. Rosa. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143 50	144.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	488.—	489.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	233.—	235.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	405 —	410.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	269.—	271.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	368.—	372.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.75	103 25
przeznaczone do los. po 5%	92.—	92 50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.90	88 10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70 50	71.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	78.—	78.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	79.50	80.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	114.—	115.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	108.50	108.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.75	87.25
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	89.—	89.25
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94.—	94.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96 50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

(za sztuke.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	126.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	85.50	86.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	113.50	114.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.75	49 25
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	112.50	113 50
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	27.—	27.50
Clarego „ 40 „ „	27.—	27.50
St. Genois „ 40 „ „	27.—	27.50
Windischgrätza 20 zł. „	18.—	18.30
Waldsteina 20 „	19.50	20.—
Keglevicha 10 „	14.75	15 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.70	12.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	93.—	93.15
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	92.20	92 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	92.25	92 40
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	82.20	82 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	110.—	110 10
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	43 60	43.65
Paryż za 100 fr.	43.70	43.70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.21½	5.22½
dtto. pełnej wagi	5.21½	5.22½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.79	8.81
Rosyjski imperyał	9.—	9.03
Talar związkowy	1.61	1.62
Srebro	107.50	108.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.